

Er?ltetett tragikomikus végjáték

2023 július 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Talán mindannyiunk szerencséjére az amerikai vezetés a szakadék széle el?tt néhány centiméterrel beletaposott a fékbe.

„Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak…” (A prédikátor Salamon könyve 3,1-2) Ez a bibliai gondolat motoszkált a fejemben a Vilniusban megtartott NATO-csúcstalálkozó történéseit figyelemmel kísérve. A szakért?k egyetértettek abban, hogy a tanácskozás legfontosabb döntése Ukrajna tagfelvételi lehet?ségének elutasítása volt. Igaz, szinte az egész világ lélegzet-visszafojtva figyelte, hogy vajon a háborút támogató országok elmennek-e a józan ész határain túlmen? döntésekig.

Talán mindannyiunk szerencséjére az amerikai vezetés a szakadék széle el?tt néhány centiméterrel beletaposott a fékbe. Nyilvánvaló ugyanis, hogy az Egyesült Államok álláspontja fordította vissza a többieket is. Sokáig egyedül voltunk azzal az álláspontunkkal, hogy a NATO alapokmányához ragaszkodni kell, ezért háborúban álló országot nem lehet fölvenni a védelmi szövetségbe.

Ellenkez? esetben már egy újabb világháború rémképe árnyékolta volna be felettünk az égboltot.

Az, hogy vajon miért döntöttek így Washingtonban, nehéz kérdés. Valószín?leg sok összetev?je volt ennek. Az amerikai költségvetés cs?dközeli helyzete, a kínai kihívással szembeni növekv? aggodalom és persze a közelg? amerikai elnökválasztási kampány is befolyással lehetett a talán történelmi jelent?ség? döntésre. Mindezeken túlmen?en volt még egy komoly tanulsága ennek a csúcstalálkozónak. Ez pedig Joe Bidennek, az Egyesült Államok elnökének – és ezzel együtt gyakorlatilag a NATO meghatározó vezet?jének – az állapota. Pontosabban Joseph Robinette Bidennek, hiszen egy nyolcvanon túli férfit csak Amerikában szokás a becenevén szólítani. Attól ugyanis, mint a példa mutatja, nem lesz fiatalabb, lazább, trendibb. Még emlékszem, amikor 1981-ben beiktatták hivatalába az akkor hetvenesztend?s Ronald Reagant, mekkora felzúdulást váltott ki, hogy akkor ? lett az USA legid?sebben megválasztott elnöke. Életkora nem akadályozta meg abban, hogy vér nélkül megnyerje a hidegháborút. Az általa csak a gonosz birodalmának nevezett Szovjetunió pedig nem sokkal mandátumának lejárta után magától szétesett. Ezzel az Egyesült Államok a világ els? számú nagyhatalma lett.

De azóta sok víz lefolyt a Potomac folyón.

A mostani elnök a nyolcvanadik évén túl vezeti országát. S?t arra készül – vagy inkább arra készítik fel a mögötte álló családi, politikai és gazdasági érdekkörök –, hogy egészen 2029 elejéig betöltse ezt a hivatalt. Vagyis majdnem kilencvenesztend?s koráig. Ami szerintem Joseph Bidennek személyes tragédia lenne. Már mostani hivatali ideje alatt is olyan b?ven szolgáltatott témát a bulvármédia számára, mint el?dei talán együttvéve sem.

Elég csak látványos eséseit nézni vagy szónoki emelvényeken való téblábolását, esetleg diplomáciai eseményeken történt szunyókálásait. Hajlamosak vagyunk ezeken a képeken harsányan nevetni. Pedig egyre kevésbé komikus, ami történik. Sokkal inkább szomorú, s?t komoly aggodalomra adhat okot, hiszen ? a világ egyik leger?sebb nagyhatalmának vezet?je. Akir?l jól látható, hogy már nem képes ellátni a feladatát azon a szinten, amit a Fehér Ház ovális irodája és az amerikai nép megérdemel. Mert az k?kemény munka a nap huszonnégy órájában, az év minden napján, négy esztend?n át. Szellemi és fizikai képességek teljes birtokában lév? elnököket is amortizálnak ezek az évek.

Tessék megnézni el?djének, Barack Obamának az els? beiktatási és a leköszönéskori fotóit. Nem nyolc esztend?t öregedett, hanem szemmel láthatóan jóval többet. Ráadásul Biden épp Obama alatt, alelnökként végigcsinált nyolc kemény évet. Ezentúl élete során számos olyan családi tragédiát is átélt a jelenlegi elnök, amelyek egyenként is felemésztenék az ember életerejét.

Negyvenesztend?sen egy autóbalesetben elvesztette els? feleségét és alig egyéves kislányát. Nyolc esztend?vel ezel?tt rákban elhunyt id?sebbik fia, Beau Biden. Ha ez nem lenne elég, másik fia,

Hunter Biden is számos esetben okozott fejfájást az apjának. Drog- és alkoholfügg?sége, kicsapongó életmódja mellett üzleti tevékenységével összefügg? botrányai is nyomás alatt tartják az elnököt. Elhagyott laptopjával kapcsolatos botránya évek óta tartja lázban az amerikaiakat.

A 2020-as választási kampányban még sikerült többé-kevésbé elfojtani a kitörni készül? botrányt. Akkor hírszerzési szakemberek tettek nyilatkozatot, miszerint a Hunter Biden számítógépe körüli hírverés csupán egy orosz dezinformációs kampány része volt. Ezért aztán a Facebook tulajdonosa az FBI „er?s” ajánlására korlátozta a közösségi oldalon a hozzáférést. Ezt maga Mark Zuckerberg mesélte egy internetes adásban. Napjainkban már nem lehet ilyen egyszer?en, hatalmi szóval elfedni a botrányt. Kiderült, hogy dollármilliók érkezhettek a „tehetséges” Biden fiúhoz Ukrajnából, Romániából, s?t Kínából is.

Azt gondolom, ezek a botrányok és családi tragédiák egy ereje teljében lév? férfi mentális és fizikai egészségét is fel?rölnék. Nemhogy egy nyolcvanon túli, id?s emberét. Látható, hogy az elnöknek dolgozó médiaguruk ötletei is rendre visszafelé sülnek el. Fiatalos kerékpározást szerveznek, amin az elnök elfelejti letenni a lábát és hatalmasat esik. Nyilvános rendezvényen feleségét összetéveszti az alelnökével. Legutóbb, Vilniusban pedig Vlagyimir barátjáról beszélt Volodimir helyett, Oroszországot összekeverte Ukrajnával. Helsinkiben a repül?téren egy karon ül? kislányt harapdál-puszilgat-ijesztget. Szóval lehet ezen nagyokat kacagni, de ez inkább rémiszt?. Mert Joseph Biden állapota már biztonsági kockázatot jelent nemcsak Amerikára, hanem az egész világra is.

Nekünk volt „szerencsénk” végignézni a Szovjetunió agóniáját a szovjet pártf?titkárok gerontokráciája alatt. Brezsnyev, Andropov, Csernyenko – aztán a vég már elkerülhetetlen volt. A CNN információi szerint Washingtonban folyamatosan zajlanak a suttogások, titkos telefonhívások, e-mailek.

A demokraták legnagyobb támogatói, adományozói is megkérd?jelezik Biden alkalmasságát. Úgy érzik, fogytán az id? a választási kampány kezdetéig. Csak remélni tudjuk, hogy a Biden család is fontosabbnak fogja érezni az elnök méltóságteljes búcsúját, mint egy tragikomikus, netán tragikus végjáték er?ltetését.

Talán a Fehér Házban is olvasták Kipling híres m?vét, A dzsungel könyvét. Abban Akela, a szürke farkas addig vezet?je a falkájának, amíg ? a leger?sebb, leggyorsabb, legokosabb. Ám ha elvéti az ugrást, akkor vége van a hatalmának. Ahogy elnézem, Bidennél már maga az ugrás is esélytelen.

Horváth József

A szerz? az Alapjogokért Központ biztonságpolitikai szakért?je

www.magyarnemzet.hu

Ajánló